మాటి మాట్లో ప్రవేశం

ఆ ఊళ్లో మాధవయ్య దాంపత్యం మా
దాంపత్యం అని అందరికీ తెలు
ళ్లి ఇలు నిత్యమూ కురుక్షేత్రమే. ఆ
భార్య భానుమతి ఏడాకులు ఎక్కువ
దివ మనిషి. దురుసుతనంలో బిరుసుతనం
ఒకరిని మించినవాళ్లు ఒకళ్ళు. అందులో
ఇద్దరూ అంతో ఇంతో చదువుకున్న వా
భానుమతికి పుట్టింటివారు కావలసినంత ఆ
ఇచ్చారు. మాధవయ్యకి పూర్వీకులవల
లంగా సిరిసంపదలు సంక్రమించినయ్. అం
వల్ల నే ఆ కొంపలో ప్రత్యక్షంగానో, ప
క్షంగానో సమరం కొనసాగుతూ వుంటుం
తాత్కాలికంగా యుద్ధ విరమణ ఎప్పు
జరుగుతుందో తెలియదు కాని అసలే జ
దని చెప్పటానికి వీలేదు. వాళ్ళకి అయి
గురు పిలలు. బలవంతమైన దేశాలు కలహా
తలపడితే మధ్యనపడి నలిగిపోయే బడు
దేశాలలాగా ఆ పిల్లలు ఉద్ధతులైన దంపత
క్రోధావేశాలకు అకారణంగా గురి అ
పోతూంటారు. భార్యాభర్తల్లో ఏ ఒక
కోపం రేగినా, రణభేరి పిల్లల చెంపలమీద
వీపులమీదనో మోగవలసిందే. దాని త
యుద్ధం సాగవలసిందే.

కాని చిత్రం ఏమంటే ఈ మధ్య కొన్నా
ళ్ళనుంచీ ఆ యింట్లో శాంతి వెల్లివిరుస
అందరినీ ఆశ్చర్యంతో తికమక పెడుతోం
దీనికి కారణం ఆ దంపతులకి తప్ప ఎవ
తెలియదు. ఇంత దీర్ఘమైన శాంతి మరో
భీషణ సంగ్రామానికి ప్రాతిపదిక అవుత
దేమోనని అంతా బెదిరిపోతూనే ఉన్నా

ఈ మధ్య మాధవయ్య రాత్రిపూట ఆ
ల్యంగా ఇంటికివచ్చినా వెచ్చవెచ్చటి మం
చింపులూ దల్లారిపోయిన వడ్డింపులూ లే
పగలంతా ఆయన ఎక్కడ తిరిగి వచ్చిన
ఎలా కాలక్షేపం చేసినా, డబ్బులతో చీ
పేకలాడినా, నాటకాల జట్టులో చేరి రి
ర్సల్సుకి వెళ్ళినా, అ స్తమానం కూనిరాగా
తీసినా ఇంట్లో కొంచెమైనా అడ్డూ ఆ
లేని స్వేచ్ఛ పూరిగా అనుభవిస్తున్నాడు.

భానుమతికూడా తన ఇష్టం వచ్చినపు
బజారువెళ్ళి బట్టలకొట్లో కంటికి యింపె
సొంపైన చీరెలు ముందూ వెనకా చూ
కుండా కొనేస్తున్నది. ఆడపిల్లలిద్దరికీ కం
పు పరికిణీలు, మామిడిపిండెల నెక్లెసులు
కొనేసింది. మరీ ఆశ్చర్యంగా వుంది. ఆమె
తన భర్తకి చెప్పకుండా ఊళ్లో అడుగున్న
ప్రతి సినిమాకి వెళ్తున్నా భర్త ఎంతో
మంతుడిలాగా అన్నం వడ్డించుకుని తి
ఎన్నడూ లేనిది నిస్తరికూడా ఎత్తి పా
కుంటున్నాడు. పక్కింటి పాపాయమ్మ
విడ్డూరం చూసి తనకళ్లని నమ్మలేక ఆశ్చ
పడిపోయేంత పని అయిందిట. "నన్ను

"అమరేంద్ర"

పోయావా నాయనా? ఎన్నడైనా ఇం
పని చేసి ఎరుగుదువా?" అని అక్కరేని స
భూతి వెళ్ళబోసినా ఆయన మనసు ఏక
చెదర లేదు.

పాలవాళ్ళూ, నేతివాళ్ళూ, పని
వాళ్ళూ ఒకటో తారీకున పైకం అడగ
వనే "ఇకనుంచీ అమ్మగారిని అడిగి
కోండి," అని మాధవయ్య మధురముగా
అన్నాడు.

బొగ్గులవాళ్లూ, చాకలివాడూ డబ్బు అడి
గితే "అయ్యగారిని అడిగి తీసుకోండిరా!"
అను భానుమతి శాంతంగా చెప్పేంది.

ఈ ప్రశాంత వాతావరణంవల్ల ఎక్కువ
లాభం పిల్లలకి కలిగిందని వేరే చెప్పనక్కర
లేదు. వాళ్ళ వీపులకీ చెంపలకీ పూర్తిగా
విశ్రాంతి లభించింది.

ఆరోజు మబ్బుగా వుంది. అలస్యముగా
భోజనంచేసి భుక్తాయాసం తీర్చుకోటంకోసం
మాధవయ్య చుట్ట వెలిగించాడు. కొన్నాళ్ళ
నుంచీ మానేసినా మనస్సులో కుతిగా పీకు
తూంటే ఇవాళే మళ్ళీ ధూమపానం ప్రారం
భోత్సవం చేశాడు. మనస్సుకు అలవాటు
నాగపాశం వేసింది.

"అవతల పారెయ్యండి. మళ్ళీ మొదలా?"

అని భానుమతి కసున్నమంది.

"ఇది నా అంతరంగిక వ్యవహా 'లలో అనవసరమైన జోక్యం, నేను సహి నను," అని భర్త బుస్సుమన్నాడు.

"నేను అంగీకరించను. మీరు ం వెలిగించటానికి వీలేదు" అని అగిప్పె చేతులోంచి లాగేసి దూరంగా గిరాటు ంది.

"అన్యాయం, అక్రమం, దు హం" అంటూ మాధవయ్య కుర్చీలోంచి వాడు.

"ఒరేయ్ బాబూ! ఆ అగిపె టికి లోంచి బైటికి విసిరెయ్యి "అని నుమతి కేక పెట్టేసరికి బాబు అంత పనిచే ను.

"ఇది క్షమించరాని అపచార తటస్థ రాజ్యంగా వుండవలిసిన బాబుని ఈ ప్రత్యక్ష చర్యకి పురికొల్పుతున్నా ఈ వ్యవహారాన్ని ఐక్యరాజ్య స వేదిస్తాను!" అంటూ మాధవయ్య ఇంకో అగిపెట్టె వుందేమోనని వ ంటి వైపుకి నడుస్తున్నాడు. "భోజనా లో ఆహ్వానించినప్పుడు తప్ప ఇతర ల్లో వంటింట్లోకి అడుగు పెట్టటానికి లేదు. యుద్ధవిరమణ పరిహద్దుని అతి ప్పైతే అవుతుంది జాగర్త," అంది భా మతి. ఇంతలో బాబు వంటింట్లో చేరి బిడాయించాడు. ప్రమాదంగావున్న ద్దుని మూసేశారు తటస్థసైనికులు. వా ంతిని రక్షించే పరిశీలకులు.

మాధవయ్యకి చాలా కోపం ంది. అయినా కుర్చీలో కూలబడి నా తున్న చుట్టతీసి కిందపడేశాడు.

ఇంతలో "పోసు" అనే కే బడి భానుమతి వాకిట్లోకి పరుగెత్తింది. ంతకం చేసేసి పార్సెలుఅందుకుని గబగబ పలికి వచ్చింది. ముఖం కళకళలాడి ంది. కళ్ళు తళతళ మెరసిపోతున్నయ్

"ఏమిటదీ?" అని మాధవయ్య శ్చర్యంగా అడిగాడు.

"రవ్వల దుద్దులు. పది హేను లైనయ్. కలకత్తానుంచి తెప్పించాను" భానుమతి ధీమాగాఅంది.

"ఏమిటీ? నిజంగానే? అడిగి ఇంతపని చేశావు? నాఘటంవుం నాకు తెలియకుండా ఇంతపని చేస్తావా నీ మొద్దు మొహానికి రవ్వలదుద్దులు తక్కు య్యా?" అంటూ భగుమన్నాడు మాధవ

"ఇది కేవలం అంతరంగిక వహారం. నా పుట్టింటి వారిచ్చిన పొ దవచ్చిన పైకంతో నేనుకొనుక్కున్నా వరి అనుమతీ నాకు అవసరంలేదు... అని బిరుసుగా భానుమతి అనేసరికి మా య్యతొ కతొక్కిన త్రాచులాగా లేచా "చాలా దాకొవచ్చింది వ్యవహారం.. అంటూ భార్య చేతిలో పార్సెలు అందు యాడు.

"వీల్లేదు. నాయిష్టం. వి ్యం నేను సహించను!" అంటూ భాను పార్సెలు మరింతగట్టిగా పట్టుకుని వం పు చరచరా సాగింది. బలవంతుల నం ఇక పైసాగదు అంటున్న విప్లవ గా చీర కొంగు ఎగురుతోంది.

తలుపుదగ్గర బాబు సైంన్య గా అడ్డంగా రాకపోతే మాధవయ్య ంతంగా భార్యచేతులోవున్న పార్సె ందుకొగలిగేవాడు. ఇందాక అగ్గి క్కున్న దగ్గరినుంచీ తండ్రికి వాడి కోపంగా వుంది. దొరికిందే సందుగదా వాయి! ఇంతపొగరా!" అంటూ విమానం మోతమోగించాడు.

"చాల్లెండి. వూరుకోండి. వాణ్ని కొడతారెందుకూ?" అ అడ్డంవచ్చింది.

"అడ్డంలే. జాగర. పిలల్ని తున్నప్పుడు రెండోవాళ్లు అ అన్నది మనంచేసుకున్న ఒప్పందంలో మొదటినూత్రం. నీకూడా—"అని మాధవయ్య ఎత్తాడు.

"ఎందుకంత ఉక్రోషం మీరే చూసుకోండి" అంటూ భర్తకి అందించింది దొంగనా భానుమతి.

పట్టలేనికుతూహలంతో మాధవయ్య. బిత్తరపోయాడు. రాలేదు. పెట్టెలోపల బిల్లువుంది. యలు! అరె!

"అవునండీ. ఇవన్నీ గిల్టు అమ్మాయి డాన్సు నేర్చుకుం దానికోసమని తెప్పించాను. కోపం?" అంటూ నవ్వింది భా

"అసాధ్యురాలివి!" అనేసి గాడు భర్త.

"ఇంత అధికారదాహం మన పంచశీల హుష్ కాకి అ అంది భానుమతి.

"ఇంత అహంకారం నీలోవుం నేసాగుతుందిలే!" అన్నాడు శాంతిమూర్తి అయినట్లు మాధవ

ఆదంపతుల పంచశీలకి సాక్షి వెలిసిన బుద్ధునిబొమ్మ ఇద్దరి నవ్వు ఒలికించింది.

కేసరికుటీరం ప్రైవేట్ లిమి
రాయపేట, మద్రాసు
ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏజంట్లు:
మెసర్సు సీతారామ్ జనరల్ స్టోర్సు
విజయవాడ, సికిందరాబాదు